Chuchelná

Kraj: Moravskoslezský
Okres: Opava
Správní obvod: Kravaře
GPS souřadnice: 49.986639N, 18.116560E
Nadmořská výška: 267 m n. m.
První pís. zmínka: 1349 (675 let)
Počet obyvatel: 1 267
PSČ: 747 24
Adresa URL: www.chuchelna.com

Památky a zajímavosti Chuchelná

Zámek

Pohlédneme-li dnes na hlavní budovu zámku, je již patrné na prvý pohled, že z původně barokní architektury se vlivem častých přestaveb mnoho nedochovalo. Jen kamenná věž, ale i ta je pozdější a jak je patrné z dobových pohlednic, byla upravována v době velkých přestaveb zámeckého okolí v období kolem roku 1910. Majitelé ji nechali zvýšit a opatřit sedlovou střechou.

Velký zámek se od války neustále péčí tehdejšího správce, Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství opravoval. Výměrem ministerstva zemědělství ze dne 29.3.1949 byly oba zámecké objekty přiděleny do vlastnictví n. p. Elektro - Praga, později n. p. Sigma Pumpy v Chuchelné pro vybudování kulturního domu a krajské politické školy. Vedle zámeckých objektů do správy uvedených národních podniků přešly také konírny, prádelny, skleníky, mausoleum, rybník, včetně sadu a hudebního salónku. Vlastní předání proběhlo dne 16. 7. 1949, ale již na podzim 1949 začal budovu velkého zámku adaptovat Krajský výbor Komunistické strany Československa v Ostravě na budoucí Krajskou politickou školu a jen v letech 1949 -1951 si stavební práce vyžádaly takřka 3,5 mil. tehdejších Kčs. Avšak již v létě 1951 začaly na doporučení ministerstva zdravotnictví snahy upravit k rehabilitačním účelům nějaký vhodný objekt v bývalém Ostravském kraji, těžce postiženém mj. obrovskou úrazovostí v těžkém průmyslu. Jelikož nevyšla varianta se zámkem v Karviné - Ráji, byla doporučena Chuchelná a vidina krajské politické školy byla naštěstí nenávratně pryč. Již dne 27. 8. 1951 byl zdravotním referátem Krajského národního výboru v Ostravě pověřen vybudováním rehabilitačního ústavu v Chuchelné jeho pozdější dlouholetý ředitel MUDr. Vladimír Knapek. Zatímco větší zámek se postupně přebudovával na rehabilitační centrum, menší objekt po téměř celá padesátá léta sloužil základní škole. Část objektu byla vyčleněna na byty učitelů a obřadní síň.

Zámecký park má dnes rozlohu 5,5 ha a jeho dnešní podoba vznikala někdy v polovině 19. století. Osázené dřeviny jsou většinou domácího původu. Za pozornost stojí rozložitý buk lesní červený, jehož kmen má ve výšce 1 m průměr 1,5 m. Kdysi zde Karel Max zřídil i růžovou zahradu. V sousedství byl založen ovocný sad a zeleninová zahrada. S parkem souvisí hospodářská část velkostatku, totiž kravíny a jiné hospodářské budovy. I ty vznikaly na počátku 20. století.

Chrám Povýšení svatého Kříže

Pádem komunismu koncem roku 1989 došlo okamžitě k oživení myšlenky stavby chrámu, který v obci chyběl. Řídící výbor nechal základní kámen opětovně vysvětit 22. dubna 1990 na Velehradě u příležitosti návštěvy Svatého otce Jana Pavla II. A pak se začalo stavět podle architektonického návrhu ing. Jana Kromra z Kobeřic a návrhu interiérového řešení ing. arch. Josefa Bartáka z Hlučína. Stavba, která

vznikla, svým slohem zapadá do okolního prostředí, zarámovaného nedalekým mauzoleem, rybníkem a zámeckou zdí s parkem. Finančně se na stavbě podíleli nejenom domácí farníci, ale i věřící z okolních vesnic a ze sousedního Polska a též z Německa. První mši svatou sloužil a slavnostní vysvěcení chrámu Povýšení svatého Kříže uskutečnil olomoucký arcibiskup Jan Graubner dne 4. května 1996. Mše se zúčastnilo několik tisíc věřících, včetně rodáků žijících v Německu a v příhraničních obcích Polska.

Mauzoleum knížat Lichnovských

Jedná se o kapli sv. Kříže s hrobkou rodiny knížat Lichnovských, která: se nalézá v parku u návesního rybníka ve středu obce. Popis památky náročnější romantizující centrální stavba z režného cihelného zdiva, která je neomítnuta. Má osmibokou centrální dispozici se čtyřmi vedlejším pravoúhlými prostorami (oltářní prostor a předsíň) v hlavních osách a s jednou, válcovou, se šnekem ve vedlejší ose. Patrovou stavbu s emporami kryje jehlanová střecha z pálených tašek. Nad vchodem je umístěn znak Lichnovských.